

Magda Mata SECRETÀRIA D'ESTAT D'IGUALTAT I BENESTAR

«Les guarderies en empreses és una proposta a estudiar»

PEPA GALLEGO
ANDORRA LA VELLA

Garantir els drets de les persones és la tasca principal de Magda Mata. Li ajuda la formació rebuda com a psicòloga clínica, i altres com els màsters en intervenció social i postgraus amb drets d'infants i bioètica, però també la seva experiència per ser la primera directora del centre d'acollida i de treballar en Intervenció Social. Ara, amb el càrrec de secretària d'Estat d'Igualtat i Benestar, es troba en el millor lloc per poder aplicar aquelles polítiques que permeten garantir els drets. Aquesta setmana es preveu una propera reunió de la Comissió Nacional Per la Igualtat (CNPI) que haurà de prioritzar unes actuacions basades en més de 300 propostes que els diferents grups sectorials han elaborat per enllestir el Pla d'Actuació Nacional per la Igualtat (PANI).

–Amb tantes propostes per aconseguir l'equilibri, ¿es pot dir que estem retardats en matèria d'igualtat?

–Diria que estem com els nostres veïns. S'estan fent coses. La setmana passada es va aprovar la reforma del reglament en les proves mèdiques per als immigrants i també el tema del Raonador del Ciutadà, que ha estat sempre una demanda dels infants, perquè puguin tenir un interlocutor sense la presència dels seus pares. Em sembla que s'està progressant molt amb temes d'igualtat. Hem de continuar treballant. És evident que ens queden molts reptes.

–Un d'aquests reptes i com a marc de totes les polítiques que es poden aplicar en aquesta àrea és el PANI.

–Sí, és el primer pla per la igualtat. Era un compromís del Partit Socialdemòcrata de crear una secretaria d'Estat d'Igualtat i de promoure una igualtat efectiva. Quan es parla d'igualtat, de vegades només pensen en home i dona, però també s'ha d'aconseguir a altres nivells. Detectar les discriminacions que hi ha i anar fent que aquestes cada vegada siguin menys.

–A més, des de la secretaria també s'ha volgut donar un premi per a tots aquells que treballen per aconseguir un món més igual, amb l'anomenat Segell de la Igualtat.

–El Segell de la Igualtat serà l'identificatiu que ens acompanyarà dins de totes les accions. És la marca que ens anirà acompanyant en totes les activitats que fem. Ara estem a punt d'entrar el reglament en el Govern i volem que el mes que ve ja estigui aprovat. A més de donar-los a totes les empreses que ho sollicitin i que compleixin els requisits marcats.

–¿Què és el que establirà aquest reglament?

–Es demanen uns requisits. Per a l'elaboració d'ell s'ha cooperat amb Treball. A partir de l'aprovació del reglament, seran les empreses les

que ho sollicitaran i amb aquesta acreditació es pot dir que tindran una millora de la seva imatge.

–Una altra desigualtat, en aquest cas de l'àmbit laboral, és la diferència de sous entre els homes i les dones.

–Aquí, s'ha de fer un canvi de mentalitat, que malauradament no es farà en dos dies. Nosaltres no em de baixar la guàrdia, i s'ha de continuar en què a treball igual, salari igual. I que també les dones puguin accedir a llocs de responsabilitats, i això és veritat que passa per la conciliació familiar. Jo parlaria més de corresponsabilitat que de conciliació familiar, en el sentit que és la dona la que agafa mig temps, flexibilitats horàries, i tot això fa que la seva trajectòria professional estigui condicionada pel fet de ser mare. És aquí on ha d'intervindre la figura paterna, i en les tasques dels fills s'ha de compartir i s'han de ser responsables, l'home i la dona.

–¿Estem molt lluny d'aconseguir aquesta corresponsabilitat familiar?

–Depèn dels sectors. Aquí tot passa per l'educació. En aquest àmbit tenim un paper important a jugar i realment per trencar tots els estereotips que tenim des de fa anys a nivell cultural.

–¿Quina és la tasca que està fent-se en aquest sentit en l'àmbit escolar?

–Nosaltres el que solem fer és que cada 25 de novembre (Dia Internacional contra la Violència de Gènere) fem uns tallers encarats a la prevenció de conductes abusives, però també per trencar aquests estereotips. Però l'escola ja està treballant en aquest àmbit i ja estan donant aquest missatge. El que passa és que els missatges costen d'integrar.

–¿Hi ha dades d'assetjament laboral contra la dona?

–Això ho porta Treball. Nosaltres hem parlat amb les associacions de dones però costa molt que es facin les denúncies i difícilment podem intervenir. Per això no tenim dades, ja que encara que es facin inspeccions és molt difícil.

–A Estrasburg es vol ampliar el permís de maternitat a 20 setmanes, ¿què li sembla?

–A Andorra tenim la durada de 112 dies, o 16 setmanes. Pot ser maternal o paternal, això és important de remarcar dins de la conciliació o corresponsabilitat. Hi ha unes setmanes que són de la mare, perquè físicament necessita recuperar-se després d'un part, però el permís el pot agafar el pare, a més de la baixa paternal de 15 dies més. I això és molt important. És un tema de cada persona. Hi ha gent que necessita molt més temps per al fill, i hi ha d'altres que tenen ganes de reprendre la seva feina laboral. Els nens han de ser atesos, però també hi ha altres recursos per aconseguir una conciliació familiar.

–Des del Govern es va comprovar que

►La secretària d'Estat d'Igualtat i Benestar, en el seu despatx, divendres.

DISTINTIU DE LA IGUALTAT

«Ara estem a punt d'entrar el reglament del Segell d'Igualtat en el Govern i volem que el mes que ve ja estigui aprovat»

PISOS PER A DONES

«Comencem amb un granet de sorra però s'està consolidant el projecte i serà operatiu abans de finals d'any»

alguns d'aquests recursos, com l'escola bressol del Pas, estaven sent sobretutilitzats. ¿On està l'equilibri?

–Els serveis es tenen que adaptar a la realitat que tenim al país. Però els perjudicats no han de ser els infants. Els nens també han de tenir una jornada regulada, perquè sinó es trenquen els vincles. El que sí que és important és que no es pot culpabilitzar els pares. Se'ls hi tenen que donar les eines. A més de les escoles bressol comptem amb el servei de guardes d'infants.

–¿Quins altres serveis fan falta per aconseguir una major conciliació familiar?

–El que seria important és que depèn de quines grans estructures poguessin tenir serveis d'escola bressol per poder adaptar horaris. El que s'ha vist és que les guarderies a nivell d'empreses, els nens estan allà les hores que

treballen els pares, i per a aquests és molt més fàcil. És interessant. És una proposta a estudiar.

–La desigualtat és més dramàtica quan es parla de violència de gènere. ¿Què es pot fer per acabar amb ella?

–L'any passat es va posar el número de telèfon d'atenció de tres xifres, el 181, després de molts anys de reivindicació per part de les associacions de dones. I el que també es va fer és treure el requisit a nivell de les prestacions socials de sis mesos de residència. També s'ha implantat, ja no només en l'àmbit de violència de gènere, sinó que també pot ser pel maltractament infantil o algun tipus de problemàtica per a una persona gran o persona amb discapacitat, una treballadora social de guàrdia, les 24 hores del dia els 365 dies de l'any. L'objectiu és atendre la urgència.

–Altres reivindicacions de les associacions de dones eren els pisos.

–Ja els tenim a punt. Hem de ser realistes, estem treballant sense pressupost i comencem amb un granet de sorra, però s'està consolidant el projecte i serà operatiu abans de finals d'any. Serà el recurs del que disposarà l'equip d'Atenció Integral a la Dona. Es tracta d'un recurs més rehabilitador, per ajudar a la dona fins a la reinserció laboral i social i es dona més temps per poder buscar el seu propi habitatge. Seran estades a mig o llarg termini, en funció de l'evolució de la persona. La protecció immediata ja la tenim amb habitacions d'hotels i famílies d'acollida formades.

–¿Cada any els casos de violència domèstica són més?

–Sí, malauradament els casos aug-

menten. Per una part, la situació econòmica que estem vivint no és favorable. Res no justifica la violència, però és veritat que aquesta situació provoca més tensions i més conflictes a nivell familiar i que degeneren cap a la violència. També en l'increment de casos, hem comprovat que la dona sap que té un espai en l'equip d'Atenció Integral a la Dona. Hi ha una denúncia més fàcil.

–Fa pocs dies podíem llegir a EL PERIÒDIC D'ANDORRA l'augment d'usuaris dels serveis de Càritas. ¿També la pobresa va en augment?

–Esperem que no es multipliqui i que s'estabilitzi. L'Estat és responsable dels ciutadans i el que hem d'evitar són aquestes situacions, tirant endavant polítiques preventives, fer seguiments i evitar l'exclusió social, que és cap on va la pobresa.

–Sí, però ara per ara hi ha gent que ha de tirar mà d'aquests recursos perquè no arriba a finals de mes.

–Ara estem treballant en la redefinició del reglament de prestacions socials. Volem canviar algunes coses perquè sigui més fàcil tot. Aquesta reforma del reglament es vol que estigui finalitzada a finals d'any. L'objectiu és ser més proper als ciutadans.

–Pel que fa a la infància, ¿hi ha molts nens que són desatesos al país?

–Sí, malauradament. No hi ha molts però per pocs que n'hi hagi ja són massa. De vegades tenim pares, que pels motius que sigui estan passant un moment en què no són aptes per atendre correctament als seus fills. Ara el que s'està treballant és amb una intervenció més intrusiva al domicili i el que intentem és que el nen amb perill o amb risc no estigui tota la vida amb aquest risc. Amb educadors intentem estar al domicili de cara a solventar el risc, donant habilitats als pares.

–L'altre recurs és el centre d'Atenció de la Gavernera

–Es tracta de nens que necessiten una mesura de protecció, que per diferents motius s'han hagut de treure del domicili familiar, per protegir els seus drets. Ara hi ha 14 nens. El que volem treballar és en el punt de vista preventiu. Treure un nen del nucli familiar, és quan ja s'han esgotat tots els recursos.

–Treballar davant d'aquests problemes socials ha de ser dur.

–La feina que faig m'agrada. Sempre m'he orientat cap al social. No estic d'acord amb polítiques assistencialistes, sinó amb polítiques que garanteixin els drets. El que és gratificant és quan pots girar una situació i pots fer que aquell nen torni a la seva família i estigui bé amb ella.

–Per últim, ¿què li sembla el canvi del ministeri per una secretaria d'Estat d'Igualtat, com ha passat al Govern espanyol? ¿Significa restar-li importància?

–No vol dir que sigui menys important. L'igualtat és un tema molt transversal. A mi em sembla que més que el títol, és la feina que es fa. Allò important és la sensibilitat dels polítics, i nosaltres sabem que aquí en Andorra la sensibilitat hi és. ≡